

عنوان مقاله:

بررسی اشکال ماسه های بادی دشت سیستان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضا حسینی - کارشناس ارشد زمین شناسی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

معصومه قاسمی - کارشناس ارشد زمین شناسی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

جعفر رهنماد - عضو هیئت علمی گروه زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

دشت سیستان که در شرق ایران قرار دارد، از اقلیمی خشک و نامساعد برخوردار است و طوفان های شن و ماسه و حرکت تپه های ماسه ای از عوامل تهدید کننده ی آن محسوب می شوند. وقوع خشکسالی در منطقه سیستان و به تبع آن پوشش گیاهی و خشک شدن دریاچه هامون و همچنین وجود بادهای 120 روزه، شرایط مناسبی جهت فرسایش بادی و وقوع طوفان های گردو خاک فراهم آورده اند. با توجه به اینکه شناخت تپه ها (اشکال ماسه ای) اساس کار مبارزه با فرسایش بادی می باشد. تحقیق حاضر به بررسی اشکال ماسه ای در منطقه سیستان انجام شده که طبق مشاهدات صورت گرفته اشکال ماسه های بادی برخان و برخانوئید، ریپل مارک، نیکا، یاردانگ و رشته های عرضی مشاهده گردید که در منطقه شرق (جرینگ تا زهک) بیشترین درصد اشکال ماسه ای یا برخان ها و در منطقه شمال شرق (نیاتک) بیشترین درصد رانبکا بعلت وجود پوشش گیاهی زیاد تشکیل داده. همچنین در منطقه جنوب غرب حاکمیت با پهنه های ماسه ای بوده است.

کلمات کلیدی:

طوفان، شن و ماسه، زابل و سینوپتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385185>

